

TALEPAPIR – DET TALTE ORD GÆLDER

Anledning	Lukket samråd i FT's Udvalg for Digitalisering og It (DIU)
Titel	Samrådsspørgsmål D: Vil ministeren redegøre for regeringens overvejelser om og holdning til de to udkast til rådshenstillinger om de vigtigste støttefaktorer for vellykket digital uddannelse, KOM (2023) 0205, og om forbedring af udbuddet af digitale færdigheder inden for uddannelse, KOM(2023) 0206?
Målgruppe	Medlemmerne af DIU
Arrangør	Folketingets Udvalg for Digitalisering og It
Taletid	Max. 10 minutter
Tid og sted	FT, lok. 2-145, den 28. september 2023 kl. 14.00-15.00

Disposition

1. Baggrund
2. Kontekst
3. Indhold
4. Dansk holdning
5. Forhandlingssituationen og videre proces

1. Baggrund

- Tak for indkaldelsen til dette lukkede samråd om Kommissionens to forslag til rådshenstillinger om digital uddannelse fra april i år.
- Jeg kan forstå, at udvalget ønsker at blive klogere på forslagene - blandt andet efter en samtale med den danske EU-kommissær tidligere på året. Det vil jeg selvfølgelig gerne bidrage til efter bedste evne.
- Min plan er at fortælle lidt om forslagene, den danske holdning, og hvordan forhandlingerne skrider frem.
- Inden jeg går i gang med indholdet, vil jeg tillade mig kort at forklare, hvad en rådshenstilling er. Det skal nemlig ikke forveksles med traditionel EU-lovgivning.

- Henstillinger er et almindeligt anvendt redskab på uddannelsesområdet i EU. De er ikke juridisk bindende for medlemsstaterne. Det skyldes, at undervisning og uddannelse i EU-regi er medlemsstaternes kompetence.
- Kommissionen kan komme med forslag til rådshenstillinger, som skal støtte medlemsstaternes indsatser, og de skal så vedtages af Rådet.
- Henstillinger er som nævnt ikke juridisk bindende modsat direktiver og forordninger. Det er således op til medlemsstaterne, om og hvordan de vil implementere rådshenstillingerne nationalt.
- Med det på plads vil jeg nu gå videre til forslagene.

2. Kontekst

- Kommissionens forslag skal også ses i sammenhæng med corona-pandemien og skolenedlukningerne over hele Europa – og hele verden. Det viste, at der var store forskelle også blandt EU's medlemslande i forhold til at kunne gennemføre online-undervisning. Det gælder alt fra digital infrastruktur og læremidler til de digitale færdigheder hos lærere, elever og forældre.

- Forslagene er også en udløber af Kommissionens meddelelse fra september 2020 om en handlingsplan for digital uddannelse 2021-2027. Den meddelelse fulgte Kommissionen op på i 2022 med en dialog om digital uddannelse med alle medlemsstater. Det er sådan en dialog, som Kommissionen blandt andet med dette forslag ønsker at gøre mere permanent.
- Og baggrunden for forslagene betyder også, at forslagene generelt set har fokus på, hvordan EU's medlemsstater kan blive mere digitale, så de er bedre rustede til at håndtere situationer, som dem vi oplevede med corona. Forslagene tager således kun i mindre grad højde for den debat om skærme, som vi har haft i Danmark og i andre EU-lande.

3. Indhold

- Kort sagt ønsker Kommissionen med henstillingerne at styrke koordinationen i medlemsstaterne i forhold til digital uddannelse og samtidig fremme digitale færdigheder på alle niveauer. Det gælder lige fra dagtilbud til videregående uddannelser og voksenuddannelse.

- Derudover henstilles medlemsstaterne til, at de skal støtte undervisning i informatik i skolen. Medlemsstaterne henstilles bl.a. til at overveje om informatik bør oprettes som særskilt fag.
- Derudover foreslår Kommissionen, at der skal udarbejdes en national strategi for digital uddannelse og færdigheder i alle lande.
- Det skal ifølge Kommissionens forslag ske på tværs af ministerier, myndigheder og interessenter. Og der bør følges op på strategien via nationale mål.
- Endelig foreslår Kommissionen, at der på EU-niveau skal ned sættes en højniveaugruppe for digital uddannelse og færdigheder, som skal følge op på henstillingerne. Forventningen hos Kommissionen er, at højniveaugruppen skal være et styringsforum, der udstikker retningslinjer for centrale strategiske emner inden for digital uddannelse, og hvor medlemslandene forventes at udpege repræsentanter, der skal dække på tværs af relevante ministerområder og myndigheder.

4. Dansk holdning

- Nu vil jeg så fortælle lidt om, hvordan vi ser på Kommissionens forslag.
- Lad mig starte med at slå fast, at regeringen er enig i vigtigheden af digitale kompetencer. Det er efterspurgt både nu og her og vil uden tvivl også være det i fremtiden. Vi støtter således intentionen bag forslagene, men vi er generelt lidt skeptiske over for forslagernes merværdi.
- Vi støtter videndeling på europæisk niveau. Selvom EU-landene står forskellige steder i digitaliseringen – og har vidt forskellige uddannelsessystemer – har vi mange af de samme udfordringer. Ved at dele viden kan vi blive klogere på mulige løsninger.
- Det skal dog ske med respekt for den nationale kompetence på uddannelsesområdet og uddannelsesinstitutionernes autonomi i forhold til eksempelvis tilrettelæggelse af undervisningen.
- Dermed er det også sagt, at vi er nødt til at se nuanceret på digitalisering og uddannelse. Kommissionen har f.eks. ikke taget højde for de mulige negative effekter ved et øget brug af skærme. Det er ellers et tema, som vi har også ser en intens debat om i blandt andet Sverige og Nederlandene.

- Og som bekendt har jeg taget initiativ til en lovgivningsændring på dagtilbudsområdet i forhold til skærme, og jeg har sendt et brev til alle skoleledere for at sende et klart signal om, hvor jeg står i forhold til skærme og mobiltelefoner i skolen.
- Det er således centralt for regeringen, at digitale værktøjer har en klar pædagogisk og didaktisk værdi og ikke er et mål i sig selv. Digitalisering er et redskab, som vi skal bruge med omhu, og det afspejler forslagene ikke i tilstrækkelig grad.
- Derudover er regeringen skeptisk over for forslaget om nationale strategier. Kommissionen beskriver meget detaljeret både processer og målsætninger, selvom det helt klart må være et nationalt anliggende. Vi mener derfor ikke, at der på EU-plan skal stilles krav om, hvorvidt vi skal have en strategi, hvordan den skal udarbejdes og med hvilke målsætninger.
- Endelig vil vi arbejde for, at opgaverne i den foreslåede højniveaugruppe for digital uddannelse varetages af den højniveaugruppe for uddannelse, som allerede findes. Vi mener ikke, at der er behov for at skabe præcedens for separate og nye strukturer på højt niveau for enkelte tematikker, når der allerede fin-

des flere forskellige tematiske arbejdsgrupper og en højniveau-gruppe for uddannelse, hvor vi jo koordinerer nationalt mellem ministerierne.

5. Forhandlingssituationen og videre proces

- Danmark står heldigvis ikke alene med flere af disse synspunkter.
- Det synes at være en generel holdning under forhandlingerne i Rådet på arbejdsgruppeniveau, at henstillingerne er formuleret for detaljeret for medlemsstaterne og med for mange krav.
- Derudover er der stor modstand mod etableringen af en ny højniveau-gruppe for digital uddannelse, som medlemsstaterne generelt finder overflødig og administrativt byrdefuldt.
- Med hensyn til de nationale strategier er der delte meninger om behovet for dem. Danmark og visse andre lande som Sverige, Portugal, Slovakiet og Malta har også gjort opmærksom på behovet for en mere balanceret sprogbrug vedrørende fordele og ulemper ved digital uddannelse, men det skal også ses i lyset af, at EU-landene som nævnt er meget forskellige steder i forhold til uddannelse og digitalisering.

- Vi forventer nok et færdigt kompromis inden rådsmødet for uddannelse ultimo november.
- Det vil derpå være op til Danmark at tage stilling til, hvordan de i givet fald skal udmøntes.
- Tak.